

Publicerad 2010-05-02 21:30 av andrasidan

Fallet mot natten

Tanken slog mig att allt
egentligen inte är mer
än vad det som pågår
kan påstå eller hävda,
än det du kan uppfatta eller ana.

Verklighetens alla multilockande trådar
finner mig alltid utan orsak.
Jag brottas hela tiden
med släktskapets förpliktelser
och ofattbara kärlek.

Jag är en ensam båt
på vatten utan grund eller eko.
Vildvirveln vrider sina strömmar
alltid åt ett motsatt håll.
Det är tjusningen med att se.

Allt som jag är och intar
är aldrig något mindre
än vad alla världens antenner
kan vidarebefordra.
Jag är inget mer än du.

Tanken är allt och bara den kan leda till
allt det förståelsen kan fråga efter,
till allt det omgivande pågåelse
kan kräva som attribut och tillblivelse.

Natten väntar likt en paraplyformad björk,
tunneln är redan skildrad i dikt
i en allmänt hållen beskrivning.

Tanken är framförhållningen,
ursprunget till allt det som pågår,
till handlingen som senare visade sig
allt annat än visserligen och så...

Jag är tanken och dess följd,

dess pågående och dess efterbörd,
dess vrålidiotiska omöjlighet
och dess eftertänksamma avslut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren andrasidan med Poeter.se id #541 innehar upphovsrätten